

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 06/47820 en 06/47834 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 30 juli 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 4 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aan appellant met ingang van 30 juni 2006 en aan appellant met ingang van 10 juli 2006 een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd verleend. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juli 2007, verzonden op 31 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

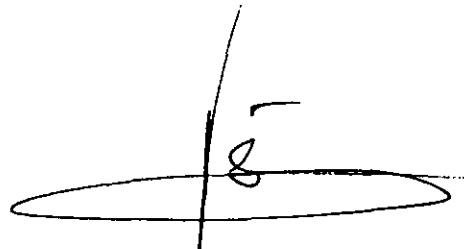
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 oktober 2007

418.

Verzonden: 24 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nrs: AWB 06 / 47820 ONBDN + AWB 06 / 47834 ONBDN

UITSpraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in de gedingen tussen

eiser sub 1, en , eiser sub 2,
gezamenlijk te noemen: eisers,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluiten: 4 september 2006.

Kenmerken: 0306.23.0396 / 0306.23.0397.

V-nummers:

Behandeling ter zitting: 27 juni 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij de in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluiten van 4 september 2006 heeft verweerder de aanvragen van eisers om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) ingewilligd, en de ingangsdata van deze vergunningen bepaald op 30 juni 2006 (voor eiser sub 2) en 10 juli 2006 (voor eiser sub 1).

Tegen deze besluiten is namens eisers op 1 oktober 2006 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. Aanvulling van de gronden waarop deze beroepen berusten heeft plaatsgevonden bij brieven van 27 oktober 2006.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen.

De beroepen zijn behandeld ter zitting van deze rechtbank op 27 juni 2007, alwaar eisers in persoon zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde mr. A.C.J. Letmaath, advocaat te Uden. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. R.A. Debets, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

In de onderhavige beroepen zijn enkel de ingangsdata van de aan eisers verleende verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd in geding.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de reden van de door eisers te laat ingediende aanvragen, namelijk doordat zij meerdere malen zijn doorverwezen naar verschillende instanties, niet als verschoonbaar kan worden aangemerkt. De door hen geschetste gang van zaken valt volgens verweerder niet af leiden uit het dossier. De ingangsdata van de onderhavige verblijfsvergunningen zijn daarom gesteld op 30 juni 2006 en 10 juli 2006, zijnde de dagen van indiening van de aanvragen.

Eisers hebben in beroep aangevoerd dat de ingangsdatum van de verleende vergunningen

23 juni 2006 dient te zijn. Daarbij stellen eisers een groot belang te hebben bij deze wijziging van de ingangsdatum. Immers, de eerdere verblijfsvergunningen hadden een geldigheidsduur tot 23 juni 2006. Nu verweerder ten aanzien van de ingewilligde verblijfsvergunningen uitgaat van de ingangsdata van 30 juni 2006 en 10 juli 2006, is een 'verblijfsgat' ontstaan. Door dit 'verblijfsgat' kunnen eisers onder meer pas een aantal jaren later een naturalisatieprocedure starten.

Eisers erkennen dat de aanvragen niet tijdig zijn ingediend, doch de reden hiervan is volgens hen wel degelijk verschoonbaar te achten. Allereerst hebben eisers geen (rappel)brief van verweerder ontvangen dat hun verblijfsvergunningen binnenkort af zouden lopen en dat zij een nieuwe aanvraag dienden in te dienen. Desondanks hebben eisers zelf tijdig bemerkt dat hun verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd afliepen en zijn zij waarschijnlijk op 7 of 14 juni 2006 bij de Vreemdelingendienst geweest. Eisers zijn vervolgens doorverwezen naar het vreemdelingenloket. Daar zijn eisers tijdig naar toe gegaan, echter men had aldaar niet het juiste formulier voor het indienen van de aanvragen voorhanden. Aan eisers werd wel een telefoonnummer van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) verstrekt met het verzoek contact op te nemen en te verzoeken per ommegaande een formulier toe te sturen. Eisers hebben kort hierna opgebeld. Daarna duurde het echter bijna twee weken voordat een (foutief) formulier was ontvangen. Er is nogmaals gebeld en kort hierna is een volgens eisers juist formulier toegezonden en ontvangen. De geldigheidsduur van de eerdere verblijfsvergunningen was op dat moment echter al verstreken.

Eisers zijn dan ook van mening dat gezien de bovenstaande feiten en omstandigheden de termijnoverschrijding eisers niet kan worden toegerekend. Derhalve dienen de verblijfsvergunningen te worden verleend met ingang van 23 juni 2006.

Eisers stellen dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd en onzorgvuldig tot stand is gekomen.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen.

Ingevolge artikel 40 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 niet eerder worden ingediend dan vier weken voordat de vreemdeling gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder c, heeft gehad.

Ingevolge artikel 44, derde lid, van de Vw 2000 wordt de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 verleend met ingang van de datum waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag na die waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afloopt.

Ingevolge artikel 44, vierde lid, van de Vw 2000 kan, indien de vreemdeling de aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning bedoeld in artikel 28, dan wel de gegevens waaruit blijkt dat aan de voorwaarden wordt voldaan, niet tijdig heeft ingediend en hem dit niet is toe te rekenen, de verblijfsvergunning worden verlengd met ingang van de dag na die waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning waarvoor verlenging is gevraagd afloopt. Deze volzin is van overeenkomstige toepassing op de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000.

In paragraaf C16/1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) staat onder meer vermeld dat de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op grond van artikel 40 van de Vw 2000 niet eerder kan worden ingediend dan vier weken voor het verlopen van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Indien de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te laat wordt ingediend, dat wil zeggen na afloop van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, zal de aanvraag in behandeling worden genomen en zal worden getoetst

of een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd kan worden verleend. De IND beoordeelt daarbij of het de vreemdeling is toe te rekenen dat de aanvraag te laat is ingediend.

Indien het de vreemdeling niet is toe te rekenen dat de aanvraag te laat is ingediend, kan de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd worden verleend met ingang van de dag nadat de geldigheidsduur van de vergunning voor bepaalde tijd eindigt.

Indien de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te laat wordt ingediend, doch binnen zes maanden na het verstrijken van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel (voor bepaalde tijd), kan de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd worden verleend. Het gat in het verblijfsrecht zal daarbij niet worden gedicht, de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd wordt dan verleend met ingang van de datum waarop zij is aangevraagd. De rechtbank acht dit beleid niet kennelijk onredelijk.

Bij de beantwoording van de vraag of te late indiening van de aanvraag aan de vreemdeling is toe te rekenen komt verweerder beoordelingsvrijheid toe. In dat kader is de rechtbank van oordeel dat niet gezegd kan worden dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eisers geschetste omstandigheden geen verschoonbare termijnoverschrijding opleveren. Hierbij heeft verweerder kunnen betrekken dat door eisers niet, althans onvoldoende, aannemelijk is gemaakt dat die omstandigheden zich daadwerkelijk op de door hen geschetste wijze hebben voorgedaan. Bovendien blijft er voor eisers een eigen verantwoordelijkheid bestaan de aanvraag (tot verlening) op tijd in te dienen. Er is geen wettelijke bepaling of beleidsregel die verweerder verplicht betrokkenen te wijzen op het feit dat hun verblijfsvergunning expireert. Eisers hadden al op 26 mei 2006, te weten vier weken voor het expireren van hun verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, een aanvraag tot verlening kunnen indienen en er reeds vóór die datum voor kunnen zorgen dat zij over het juiste aanvraagformulier beschikten.

Van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, zoals namens eisers is aangevoerd, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. De rechtbank acht het bestreden besluit tenslotte deugdelijk gemotiveerd.

De beroepen zijn derhalve ongegrond te achten.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nrs: 06 / 47820 ONBDN + 06 / 47834 ONBDN

pagina 4 van 4

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M. Hillen in tegenwoordigheid van mr. J.P.H. Welie als griffier en in het openbaar uitgesproken op

30 JUL 2007

w.g. J. Welie

w.g. M. Hillen

Voor eensluidend afschrift:

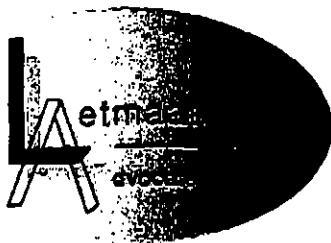
De wnd. griffier:

Verzonden op: 31 JUL 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 8:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 8:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Raad van State
Afd. Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
44001-C 24 AUG 2007	
ZAAKNR	200706076
AAN:	P.W. d.w. 2 Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Uw kenmerk : nvt
Inzake : Dhr. en
Ons kenmerk : 1/AL0640.1-V040
Justitienummer :
CRVnr. :
Geb. datum :
Nationaliteit : Ugandese

HOGER BEROEPSCHRIFT in het kader van een asiel-procedure

Uden, 24 augustus 2007

Geven eerbiedig te kennen:

De heer en de heer (broer), geboren op
respectievelijk en ,beiden met Ugandese
nationaliteit, beiden wonende te
verder te dezer zake domicilie kiezende aan het adres
markt 27b, 5401 GN te Uden met als correspondentieadres:
Postbus 363. 5400 AJ UDEN, ten kantore van de advocaat en procureur
Mr A.C.J. Letmaath welke te dezer zake door cliënten/appellanten tot
gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij verklaart bepaaldelijk
door cliënten/appellanten te zijn gevolmachtigd. Ondergetekende
verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd dit hoger-
beroepschrift in te dienen door en namens cliënten/appellanten
bovengenoemd.

1

Markt 27b • Postbus 363 • 5400 AJ Uden • T: (0413) 24 82 46 • F: (0413) 24 95 08

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Appellanten komen hierbij in (hoger) beroep tegen de negatieve uitspraak van de Rechtbank (Den Haag maar nevenzittinghoudende te) Maastricht d.d. 30-07-2007, verzonden op 31 juli 2007.

Bijgaand gelieve U een afschrift van deze uitspraak aan te treffen:
PRODUKTIE 1.

Het betreft een uitspraak in beroep op de (gedeeltelijk) negatieve beschikkingen van de IND (Rijsbergen) d.d. 04-09-2006

Appellanten doen U dit hoger-beroepschrift tijdig toekomen.

De gronden/grievens van dit hoger-beroepschrift zijn de volgende:

Grief 1: De Rechtbank overweegt op pagina 3 het navolgende, citaat:
Bij de beantwoording van de vraag of te late indiening van de aanvraag aan de vreemdeling is toe te rekenen komt verweerder beoordelingsvrijheid toe. In dat kader is de rechtbank van oordeel dat niet gezegd kan worden dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eisers geschetste omstandigheden geen verschoonbare termijnoverschrijding opleveren. Hierbij heeft verweerder kunnen betrekken dat door eisers niet, althans onvoldoende, aannemelijk is gemaakt dat die omstandigheden zich daadwerkelijk op de door hen geschetste wijze hebben voorgedaan. Bovendien blijft er voor eisers een eigen verantwoordelijkheid bestaan de aanvraag (tot verlening) op tijd in te dienen. Er is geen wettelijke bepaling of beleidsregel die verweerder verplicht betrokkenen te wijzen op het feit dat hun verblijfsvergunning expireert. Eisers hadden al op 26 mei 2006, te weten vier weken voor het expireren van hun verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, een aanvraag tot verlening kunnen indienen en er reeds vóór die datum voor kunnen zorgen dat zij over het juiste aanvraagformulier beschikten.

Van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, zoals namens eisers is aangevoerd, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. De rechtbank acht het bestreden besluit tenslotte deugdelijk gemotiveerd.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt: De Rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eisers geschetste omstandigheden geen verschoonbare termijnoverschrijding opleveren. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat verweerder daarbij heeft kunnen betrekken dat door eisers niet, althans onvoldoende, aannemelijk is gemaakt dat die omstandigheden zich daadwerkelijk op de door hen geschetste wijze hebben voorgedaan. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat eisers er reeds ruim tevoren voor hadden kunnen zorgen dat zij over het juiste aanvraagformulier beschikten. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat er naar haar oordeel geen strijd is met het

zorgvuldigheidsbeginsel en ten onrechte meent de rechtbank dat het besluit deugdelijk is gemotiveerd.

Toelichting:

Appellanten hebben gemotiveerd aangegeven waarom zij van opvatting zijn dat de niet tijdige aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel onbepaalde tijd, in casu verschoonbaar is, deze hen niet is toe te rekenen, waarna verweerder van haar beoordelingsvrijheid gebruik had dienen te maken om de ingangsdatum van de verblijfsvergunning te stellen op 23-06-2006. Appellanten zijn van opvatting dat de Rechtbank had dienen te oordelen dat, gezien de bijzondere omstandigheden, er wel degelijk sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding.

Gebruikelijk is/althans was immers dat in deze situaties, waarbij een vreemdeling beschikt over een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd welke bijna expireert, verweerder een rappélbrief stuurt met als bijlage een aanvraagformulier, ten behoeve van de aanvraag verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Eisers hebben deze niet ontvangen. Verweerder is weliswaar niet verplicht om deze informatie toe te sturen, het is/was echter wel gebruikelijk. Hierdoor wachten in de praktijk de meeste vreemdelingen tot ze deze informatie van verweerder hebben ontvangen. Door deze praktijk, is het ook niet gebruikelijk om reeds eerder zelfstandig actie te ondernemen. Appellanten zijn echter zo verstandig geweest om tijdig 'aan de bel' te trekken toen ze merkten dat de vergunning bijna expireerde en er nog niets was ontvangen. Appellanten zijn toen naar de vreemdelingendienst geweest in hun nieuwe woonplaats. Een medewerker van de vreemdelingendienst heeft aangegeven niets met appellanten van doen te hebben nu ze immers over een verblijfsvergunning beschikten. Zij zijn doorverwezen naar het vreemdelingenloket bij de gemeente. Daar angekommen bleek dat er op het gemeentehuis helaas geen formulieren meer beschikbaar waren. Gebruikelijk was dat een gemeentehuis immer voldoende formulieren in voorraad heeft. Opnieuw pech dus. Appellanten zijn naar huis gestuurd nadat de gemeenteambtenaar het telefoonnummer van de IND-infolijn had meegegeven met het advies daarheen te bellen. Appellanten hebben telefonisch een aanvraagformulier opgevraagd. Vervolgens heeft het (te) lang geduurd voordat het formulier ontvangen was en bovendien bleek appellanten dat een geheel foutief formulier was toegezonden. Appellanten hebben nogmaals gebeld, waarna een beter formulier werd toegezonden (althans een formulier waarvan appellanten dachten dat het een juist formulier was en welke verweerder ook als zodanig heeft geaccepteerd, hoewel ook dit formulier feitelijk niet het geheel juiste was). Inmiddels was echter de termijn overschreden.

Appellanten menen nu juist dat zij er zelf alles aan hebben gedaan om tijdig ingevulde formulieren bij verweerder aan te leveren, maar dat het buiten hun mogelijkheden om, niet is gelukt. Zij hebben immers al het ontvangen ambtelijk advies opgevolgd en zij menen zelf voldoende tijdig te zijn begonnen met hun pogingen om een ingevuld formulier aan te leveren bij verweerder.

Appellanten zijn van opvatting dat de rechtbank had dienen aan te geven dat in casu de termijnoverschrijding redelijk te achten is.

Verweerder heeft bovendien haar opvatting terzake, in het bestreden besluit, niet nader gemotiveerd. De rechtbank had volgens appellant dan ook het beroep gegrond dienen te verklaren wegens strijd met het motiveringsbeginsel.

Verweerder heeft, pas, bij gelegenheid van indiening van het verweerschrift, aangegeven dat appellanten hun stellingen niet hebben aangetoond.

De Rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat verweerder bij haar beoordeling heeft kunnen betrekken dat door eisers niet, althans onvoldoende, aannemelijk is gemaakt dat de omstandigheden zich hebben voorgedaan op de door hen geschetste wijze.

Appellanten menen dat verweerder haar opvatting terzake te laat naar voren heeft gebracht (bij verweerschrift), zodat de rechtbank dit argument had dienen te passeren. Mocht U menen dat zulks welk tijdig is geschiedt, dan zijn appellanten van opvatting dat zij wel degelijk aannemelijk hebben gemaakt dat een en ander heeft plaatsgevonden op de door hen geschetste wijze. Immers: het relaas van appellanten is consistent, is logisch en zonder tegenstrijdigheden.

De opvatting van de rechtbank, inhoudende dat eisers al vier weken voor de expiratedatum een aanvraag hadden kunnen indienen en reeds vóór deze datum ervoor hadden kunnen zorgen dat zij over het juiste aanvraagformulier beschikten, is niet terecht.

Hierover wensen appellanten aan te geven dat dit een eigen opvatting van de rechtbank betreft en niet een argument betreft welke eerder door verweerder naar voren is gebracht en volgens appellanten niet behoort tot de rechtsstrijd tussen partijen. Verder zijn appellanten van opvatting dat niet in het algemeen van een vreemdeling verwacht mag worden dat hij ruim voor het doen van een nieuwe aanvraag, reeds beschikt over alle formulieren. Dit klemt temeer nu de formulieren in het algemeen wel gewoon beschikbaar zijn, maar dat appellanten door een cumulatie van bijzondere omstandigheden hier toch niet tijdig over hebben kunnen beschikken.

Het besluit van verweerder geeft geen nadere motivatie van de beslissing om niet met ingang van 23 juni 2006 de verblijfsvergunning te verlenen. De Rechtbank had volgens appellanten dan ook dienen te besluiten dat het besluit onvoldoende is gemotiveerd danwel dat het besluit onzorgvuldig is c.q. onzorgvuldig tot stand gekomen is. Zo hadden appellanten kunnen bezien of zij een nadere onderbouwing konden geven aangaande de door hen geschetste gang van zaken van de gebeurtenissen. Nu hen echter niet bekend was dat de aannemelijkheid blijkbaar voor verweerder (en de rechtbank) ter discussie staat, kon en behoefde hier door hen niet op te worden geanticipeerd. Ook zijn appellanten niet nader gehoord omtrent de gebeurtenissen. (overigens zijn zij wel in de gelegenheid gesteld om een reactie in het algemeen kenbaar te maken en hebben zij ook van deze gelegenheid gebruik gemaakt).

Grief 2: De Rechtbank overweegt op pagina 3 en 4 het navolgende, citaat: *De beroepen zijn derhalve ongegrond te achten.*

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

De rechtbank:

Verklaart de beroepen ongegrond.

Einde citaat.

Zulks ten onrechte.

Standpunt/Toelichting: Gezien al het bovenstaande heeft de rechtbank ten onrechte besloten om het beroepschrift ongegrond te verklaren. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

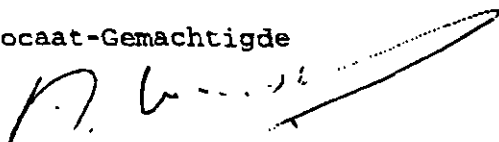
REDENEN WAAROM:

Appellanten zich tot U wenden met het eerbiedig verzoek om:

De bestreden uitspraak te vernietigen en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als Uw Raad in redelijkheid zal vermenen te behoren, c.q. te bepalen dat verweerder de ingangsdatum van de huidige verblijfsvergunning van appellanten, dient te wijzigen in: 23 juni 2006.

Hoogachtend,

Advocaat-Gemachtigde

Mr A.C.J. Letmaath

Copie dezès zend ik aan verweerder.
Toevoeging is aangevraagd.